

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 93.841 van 9 maart 2001

A. 98.728/VI-15.860

Gemeenteraadsverkiezing te CHARLEROI

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 26 december 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Olivier CHASTEL en Paul TIMMERMANS "beroep instellen tegen de beslissing van 14-12-2000 van de bestendige deputatie van Henegouwen die hen op 20-12-2000 ter kennis is gebracht, op de grond dat bij die beslissing negatief wordt beschikt op hun bezwaarschrift tegen de heer Jean-Pol DEMACQ om hem van zijn mandaat als gemeenteraadslid vervallen te verklaren";

Gezien het administratief dossier dat is ingediend door de gouverneur van de provincie Henegouwen;

Gezien het in het Belgisch Staatsblad van 6 januari 2001 bekendgemaakte bericht dat voorgeschreven is bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 juli 1956, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 september 1982;

Gezien het verslag van de heer RONGVAUX, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 7 maart 2001;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TISON, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de belanghebbende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer RONGVAUX, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekers zich kandidaat hebben gesteld voor de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Charleroi, respectievelijk als eerste op lijst nr. 10 van de PRL/MCC en als eerste op lijst nr. 2 van de partij Ecolo, en tot gemeenteraadslid zijn gekozen;

Overwegende dat Jean-Pol DEMACQ, kandidaat bij de voornoemde verkiezing op lijst nr. 5 van de Parti Socialiste, tot gemeenteraadslid is gekozen;

Overwegende dat de verzoekers, alsook Jean-Jacques VISEUR, op 16 november 2000 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen

een bezwaarschrift hebben ingediend op basis van artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet om te verkrijgen dat Jean-Pol DEMACQ van zijn mandaat als gemeenteraadslid vervallen wordt verklaard; dat ze hem in het bijzonder verwijten dat hij geschenken of gadgets heeft verspreid, wat in strijd is met artikel 7, § 1, van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden, de gemeenteraden en de districtsraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn; dat ze het volgende aanvoeren :

- " 1. Gedurende de sperperiode heeft de heer DEMACQ GSM's helpen uitdelen aan leden van het gemeentepersoneel, wat een geschenk of gadget is in de zin van artikel 7. Het maakt weinig uit dat dit nu wordt voorgesteld als het gevolg van een verkoopscampagne van een mobilofoonaanbieder, aangezien degenen die een GSM hebben gekregen, het gevoel kunnen hebben gehad dat het geschenken van de heer DEMACQ betrof. De omstandigheid dat die GSM's door de heer DEMACQ werden uitgedeeld, is voldoende dubbelzinnig om de kiezer te misleiden.
2. Bovendien heeft de heer DEMACQ de wet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer uit eigen beweging geschonden door het gemeentelijke bestand van de leerlingen van de academies van Charleroi te gebruiken om verschillende onder hen kiespropaganda toe te sturen. Niet alleen is het gebruik van dat bestand verboden, bovendien moet het ter beschikking stellen ervan beschouwd worden als een gift aan een politieke partij of aan een kandidaat, aangezien dat bestand economische waarde heeft. Zelfs als ervan uitgegaan zou worden, wat niet het geval is, dat een dergelijk bestand geen handelswaar is, neemt dit niet weg dat de gift (die wettelijk verboden is) feitelijk bewezen is. Los van de schending van de wet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, gaat het bijgevolg om een schending van artikel 13 van de wet van 07-07-1994 dat bepaalt dat alleen natuurlijke personen giften kunnen doen aan kandidaten of gekozenen, met uitzondering van de politieke partij of de lijst waarvoor ze kandidaat zijn.
- Bovendien heeft de heer DEMACQ zich op de verkiezingsdag zelf in het 154ste stembureau aangemeld om zijn diensten aan te bieden als "vrijwillige bijzitter". Hij heeft zich aan verschillende kiezers voorgesteld en heeft zijn

campagne voortgezet. Hij zou broodjes aan kiezers hebben uitgedeeld. Dat feit is een schending van artikel 7, § 1, 1°.";

Overwegende dat Jean-Pol DEMACQ zich tot de bestendige deputatie heeft gewend en een memorie heeft ingediend;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen de verkiezing van 8 oktober 2000 te Charleroi op 14 december 2000 geldig heeft verklaard, nadat ze twee bezwaren, waaronder dat ingediend door de verzoekers en door Jean-Jacques VISEUR, had afgewezen;

Overwegende dat de verzoekers een eerste middel ontlenen aan schending van artikel 13 van de voornoemde wet van 7 juli 1994; dat ze aanvoeren dat het bestand van de stad Charleroi over de academieleerlingen aan Jean-Pol DEMACQ is overgezonden door de stad zelf, namelijk een openbare rechtspersoon, terwijl luidens de in het middel genoemde bepaling alleen natuurlijke personen giften aan kandidaten of gekozenen kunnen doen; dat ze aanvoeren dat, in tegenstelling met wat de bestendige deputatie van de provincieraad in haar beslissing van 14 december 2000 stelt, de in het middel opgeworpen kwestie zich niet beperkt tot de schending van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, die niet onder de bevoegdheid van de Raad van State valt, maar betrekking heeft op de vraag of de schenking van de stad Charleroi in de aangifte van de verkiezingsuitgaven van de heer DEMACQ is vermeld, wat niet het geval is, zodat de hele aangifte van die kandidaat ondeugdelijk is; dat ze stellen dat de schending "van de artikelen 3, § 2, tot 7" van de genoemde wet van 7 juli 1994 vaststaat en de toepassing van artikel 74bis van de gemeentekieswet wettigt; dat ze

voorts stellen dat het gebruik van het aangevochten bestand in het bijzonder kan worden bewezen door het horen van mevrouw BOECKAERT, gemeenteraadslid, en één van haar dochters die een brief met verkiezingspropaganda heeft gekregen die gebaseerd is op gegevens uit het bestand;

Overwegende dat artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet inzonderheid bepaalt:

" Een verkozen kandidaat kan zowel door de bestendige deputatie, door het College bedoeld in artikel 83quinquies, § 2, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, als door de Raad van State van zijn mandaat vervallen worden verklaard, indien hij de bepalingen van de artikelen 3, § 2, of 7 van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn of van artikel 23, § 2, niet naleeft.

(...)"

Overwegende dat artikel 13 van de genoemde wet van 7 juli 1994, dat bepaalt dat "alleen natuurlijke personen (...) giften (kunnen) doen aan politieke partijen, lijsten, kandidaten en politieke mandatarissen", geen bepaling is waarvan de schending grond kan opleveren voor de beroepen genoemd in artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet; dat bijgevolg noch de bestendige deputatie, noch de Raad van State in hoger beroep, bevoegd is om kennis te nemen van het middel, voorzover het aan schending van de genoemde bepaling wordt ontleend;

Overwegende dat het eerste middel van het in hoger beroep ingediende verzoekschrift ook ontleend is aan schending van "artikel 3, § 2, tot 7" van de genoemde wet van 7 juli 1994; dat het middel in dat opzicht nieuw is; dat niets de verzoekers belette om het

voor de bestendige deputatie op te werpen; dat de Raad van State, als rechter in hoger beroep, er dus geen kennis van kan nemen; dat het eerste middel niet-ontvankelijk is voorzover het gegrond is op schending van de voornoemde bepalingen;

Overwegende dat de verzoekers een tweede middel ontleen aan schending van artikel 7 van de voormelde wet van 7 juli 1994; dat ze Jean-Pol DEMACQ ten laste leggen dat hij tijdens de verkiezingsperiode GSM's aan leden van het gemeentepersoneel heeft uitgedeeld; dat ze stellen dat het uitdelen van mobilofoons door een kandidaat strijdig is met de genoemde bepaling, die het verspreiden van geschenken en gadgets verbiedt; dat ze betogen dat het standpunt van de vereniging van het gemeentepersoneel niet kan worden gevolgd wanneer ze aanvoert dat het uitdelen van GSM's slechts een verkoopscampagne van ORANGE was, aangezien Jean-Pol DEMACQ in dat geval de omstreden GSM's niet zelf had uitgedeeld; dat ze voorts aanvoeren dat het gedrag van Jean-Pol DEMACQ voor meer dan één uitlegging vatbaar was en bij de betrokkenen het gevoel heeft kunnen wekken dat het om geschenken of gadgets ging; dat ze stellen dat aan de hand van het verhoor van Dominique CABIAUX, een vaste vakbondsafgevaardigde van de CCOD die verschillende gemeenteambtenaren in vertrouwen hebben genomen, kan worden aangetoond dat de ten laste gelegde feiten juist zijn;

Overwegende dat Jean-Pol DEMACQ ontkent dat hij op één of andere manier betrokken was bij de uitdeling van mobilofoons aan de personeelsleden van de stad Charleroi die lid zijn van de vereniging van het gemeentepersoneel;

Overwegende dat de verzoekers zich beperken tot beweringen die door geen enkele aanwijzing of door

geen enkel processtuk worden gestaafd; dat er in die omstandigheden geen reden is om Dominique CABIAUX te horen; dat Jean-Pol DEMACQ bovendien een verklaring van 4 januari 2001 overlegt, waarin een afgevaardigde van ORANGE bevestigt dat "de heer DEMACQ op geen enkele manier en op geen enkel ogenblik verzocht is een rol te spelen en ook geen rol heeft gespeeld in dit dossier"; dat de betrokkene voorts een tweede verklaring, nu van 5 januari 2001, overlegt, waarin Georges DUQUET als voorzitter van de vereniging van het gemeentepersoneel van de stad Charleroi verklaart dat zijn vereniging de contacten tussen haar leden en de leverancier heeft verzorgd en dat op die manier vijftien tot zeventig toestellen zijn uitgedeeld;

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de ten laste gelegde feiten in de praktijk niet als bewezen kunnen worden beschouwd; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekers een derde middel ontleen aan schending van artikel 7 van de voormelde wet van 7 juli 1994, doordat Jean-Pol DEMACQ, die getuige van zijn partij in het 154ste stembureau was, broodjes aan de kiezers heeft uitgedeeld voordat ze hun kiesplicht vervulden; dat ze aanvoeren dat die handeling, die een paar minuten voordat de kiezers hun kiesplicht vervulden plaatsvond, de keuze van de kiezers kan hebben beïnvloed, te meer daar betrokkene tegelijk zijn kiespropaganda heeft voortgezet; dat ze stellen dat de ten laste gelegde feiten kunnen worden bewezen door de voorzitter en de bijzitters van het stembureau te horen;

Overwegende dat moet worden vastgesteld dat in de schriftelijke getuigenissen die de verzoekers hebben ingezameld niet wordt vermeld dat Jean-Pol DEMACQ

op de verkiezingsdag in het 154ste stembureau broodjes heeft uitgedeeld; dat de verzoekers in hun verzoekschrift bovendien niet betwisten dat daarover geen enkele opmerking is gemaakt in het proces-verbaal van het 154ste stembureau, zoals de bestendige deputatie heeft bevestigd in haar beslissing waartegen dit hoger beroep is gericht; dat de ten laste gelegde feiten in die omstandigheden niet bewezen kunnen worden geacht; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen. De beslissing van 14 december 2000 van de bestendige deputatie wordt bevestigd. De gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Charleroi wordt geldig verklaard.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negen maart tweeduizend en één, door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	QUERTAINMONT,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.